

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/265/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312207598
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6312207598.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO:45 535 108, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi L. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX/XXX, XXX XX Y. Y., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, so sídlom J. Bánika 2009/2, 960 01 Zvolen, IČO : 42 305 675, právne zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nemčianska 25, 974 01 Banská Bystrica, v konaní o zaplatenie 248,95 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 7C/18/2013-39 zo dňa 08. 04. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu, ktorým prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o vyslovenie nesúladu právneho predpisu, a to § 93 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré je vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013, z r u š u j e.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd prerušil konanie do právoplatného skončenia konania o vyslovenie nesúladu právneho predpisu, a to konkrétne § 93 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. (ďalej v texte len „O. s. p.“) s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré je vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013. Rozhodnutie odôvodnil tým, že pred Ústavným súdom Slovenskej republiky je v súčasnej dobe vedené konanie o vyslovení nesúladu právneho predpisu, a to § 93 ods. 2 O.s.p. s Ústavou Slovenskej republiky, ktoré konanie bolo začaté na základe návrhu Okresného súdu Brezno v rámci konania prebiehajúceho na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6C/204/2012 ako vecne legitimovaného súdu na podanie takéhoto návrhu. Keďže v uvedenom konaní 6C/204/2012 sa jedná o skutkovo a právne obdobný prípad, v ktorom do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu tak, ako v konaní prebiehajúcom na tamom súde, okresný súd v zmysle ust. § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. konanie prerušil, nakoľko v prebiehajúcom konaní pred Ústavným súdom SR, sa rieši právna otázka dôležitá aj pre rozhodnutie v prednávej veci.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej 15 dňovej lehote (§ 204 ods. 1, veta prvá, O. s. p.) odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý namietal, že pre uvedené procesné rozhodnutie neboli splnené podmienky vyžadované citovaným zákonným ustanovením § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p.. Mal za to, že existovali iné vhodné opatrenia, ktoré mohol okresný súd prijať, a ktoré by viedli k odstráneniu prekážky brániacej mu vo veci konať, a to opatrenia vedúce k zamedzeniu porušovania práva dotknutého účastníka na ochranu súkromia. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu však takýto postup nevyplýva. Namietal, že okresný súd opomenul ust. § 7 ods. 4 písm. d) zák. č. 428/2002 Z. z. o ochrane osobných údajov, kedy je možné osobné údaje spracovať aj bez súhlasu dotknutej osoby, ak predmetom spracovania sú výlučne meno, priezvisko, titul a adresa dotknutej osoby, bez možnosti priradiť k nim ďalšie jej osobné údaje, pričom využitie týchto údajov je určené výhradne pre potrebu prevádzkovateľa v poštovom styku s dotknutou osobou a evidencie týchto údajov. Aj z

tohto hľadiska považoval prerušenie konania za neopodstatnené a predčasné. Súhlasí s tým, aby okresný súd neoznamoval osobné údaje dotknutého účastníka v predmetnom konaní a vyhlásil, že mu postačujú len anonymizované podania účastníka, ako aj anonymizované súdne rozhodnutia v danej veci. Rozhodnutie o prerušení konania však považuje za nesprávne aj z dôvodu, že predmetom prebiehajúceho konania pred Ústavným súdom SR nie je otázka významná aj pre rozhodnutie súdu v predmetnej veci. Ustanovenie § 93 ods. 2 O. s. p. upravuje len procesnú možnosť, aby sa popri účastníkovi zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Posúdenie súladnosti ust. § 92 ods. 3 O. s. p. s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky, teda nijako nemôže podmieňovať vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je dôvodný alebo nie, a v akom rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a uložil mu vo veci konať a rozhodnúť.

Navrhovateľ ani odporca sa k odvolaniu nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.) prejednal odvolanie viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania v súlade s ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. napadnuté uznesenie okresného súdu podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil z nasledovných dôvodov :

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Inštitút prerušenia konania ponúka procesné riešenie stavu, ktorý nastal v priebehu konania a ktorý v danej chvíli neumožňuje súdu, aby vo veci pokračoval, a to až do doby, kým iný súd alebo orgán nerozhodne o otázke významnej pre rozhodnutie súdu alebo kým súd sám neodstráni prekážku, ktorá mu bráni pokračovať v konaní. Dôvody, ktoré bránia súdu pokračovať v konaní, zákon rozlišuje na dôvody, pri danosti ktorých súd musí a pri ktorých môže prerušiť konanie. V ust. § 109 ods. 2 písm. c) zákon menuje prípad kedy má súd možnosť konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet, avšak len v prípade, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia. Odvolací súd sa preto stotožňuje s právnym názorom vedľajšieho účastníka, podľa ktorého mal okresný súd možnosť uvedené iné vhodné opatrenia zaviesť tak, aby zamedzil porušovanie práva dotknutého účastníka na ochranu súkromia. Z odôvodnenia uznesenia okresného súdu však takýto postup nevyplýva a uvedenou zákonnou podmienkou sa okresný súd nezaoberal.

Predmetom konania na okresnom súde je riešenie sporu medzi navrhovateľom a odporcom o subjektívne hmotné právo, vyplývajúce zo záväzkového vzťahu, ktorého sú účastníkmi. Pred ústavným súdom má byť riešená procesná možnosť, aby popri účastníkovi (odporcovi) sa zúčastnila konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Posúdenie súladnosti ust. § 92 ods. 3 O. s. p. s čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky nemôže nijako podmieňovať vyriešenie právnej otázky, či navrhovateľom uplatnený nárok v predmetnom konaní je dôvodný alebo nedôvodný a v akom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že konanie na Ústavnom súde Slovenskej republiky môže ovplyvniť len právny vzťah medzi odporcom a vedľajším účastníkom na strane odporcu. Predmetom konania na okresnom súde je usporiadanie vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, čo je vzťah odlišný a rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sa ho nemôže dotknúť. Bez ohľadu na to, akým spôsobom rozhodne ústavný súd o návrhu na vyslovenie nesúlady ust. § 93 ods. 2 O. s. p. s Ústavou Slovenskej republiky, nebude mať výsledok konania na ústavnom súde priamy vplyv na postavenie vedľajšieho účastníka v tomto konaní. O prípustnosti, resp. neprípustnosti vedľajšieho účastníka v spore rozhoduje všeobecný súd podľa § 93 ods. 3 O. s. p.. Ak by aj ústavný súd návrhu v konaní Rvp 8830/2013 vyhovel, strata účinnosti ust. § 93 ods. 2 O. s. p. by nemala automaticky za následok stratu postavenia vedľajšieho účastníka určitého subjektu v konaní. O prípustnosti, resp. neprípustnosti vedľajšieho účastníctva by znovu musel rozhodnúť všeobecný súd. Preto je zrejmé, že výrok rozhodnutia v tejto veci nie je podmienený konaním vedeným na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 8830/2013 a povinnosťou okresného súdu je konať a rozhodnúť o veci samej.

Hlavný účastník - odporca - spotrebiteľ, má právo byť informovaný o vstupe vedľajšieho účastníka do konania. V danom prípade súd nedoručil odporcovi oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania a nevyzval ho k vyjadreniu, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Ak odporca

námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka a proti tomu, aby sa vedľajší účastník oboznámil s jeho osobnými údajmi, nevzniesol, nie je dôvod brániť účasti vedľajšieho účastníka zriadeného na ochranu práv odporcu - spotrebiteľa v konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu na základe ust. § 221 ods. 1 písm. h), i) O. s. p. pre nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom zrušil.

Rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.